

20 August 1916.

Prietina mea bună!

Am primit rândurile ce mi-ai trimis cu servitorul, dar până acum n-a sosit scrisoarea de care te îndoești că voin primi-o. De pierdut nu cred să se piardă, dacă ai trimis-o — cu inimă bună. Mă rog?

De aici încă ți-am adresat o epistolă... un prea trandafir, dacă-ți aduc bine aminte. Mă iartă te rog Pătri dragă, că mi-am luat voie să-ți tălmăcesc abucimările-mi multe, cari n'ar trebui să le ști niciodată, dar eu mă țin de promisiunea făcută. Apoi ne-am zăgăduit sinceritate reciprocă. Altfel avea înțeles să-ți scriu altceva, decum simțesc?

În 18 l.c. am fost la biserică, unde ne-am mai tapit de cald. Mi-s'a făcut rău și-am fost condus acasă de doi locotenenti. De-atunci apăș patul, pe care m-i ăstăptat să-l părăsesc, afară decând ști scriu D-tale-Ţie. Capul, capul mă doare mereu... și am fierbinteli și mă dor picioarele și toate membrele trupului obosit. Pare mi-e groasă

de spital, nu doră să mi-ar fi rău acolo, ci
că va trebui să merg iar la tumuri și în tranșee.
Domul de tumuri da, dar de amarăt nu mă mai
frământă altul, nici să mai fac bravuri nu-s
dispus. Spitalul mi-ar distruge toate planurile
visate în nopți cu lună. Vădăjduesc însă, că
voi putea învinge toate neplăcerile de aici.

Ducem o viață socială foarte exomotoasă.
Vizite peste vizite, jurnuri, joc. Fete drăguțe, doam-
ne chochete, domni complexanți. Ceva separație, 15
spiteri și vre'o 800 de soldați într'un sat ca
Măscăndul. Căți spiteri și medici căsătoriti și
adus nevestele aicea. As duce-o foarte bine să
nu fim bolnav, mai ales când știu că îți e bună
și nu-mi va abrice periclenia de curând legată.

Pela începutul lui Septembrie — dacă voi
fi mai bine — voi merge la Cluj și la Viena.
Bocatele făcute trebuie să le îndeplinesc chiar
și dacă s'ar sparge cerul.

✓

Am crezut că ar fi binevenită fotografia ce mi-ai promis, când
afară de acel chip bur mai are încăpășare altul în sufletul meu?
Și nu crede niciodată Ți-ți scumpă, că acum, când am dat de-un
suflet cald și bun, ar fi în stare să mi-l depărteze cineva
afară de Dita - de Tine!... Mă mir că mi-ai scris atât de „lăcomis”.
Poate Țe-ai grăbit, sau poate Țe-ai bazat că vom primi scrisoarea
de care-mi amintesti?! Împărsărit, asta nu se ține de mine.

Ție că nu-ți petreci rău. Ești bine, spune-mi odată ce
faci, pe unde umblă? Mă interesează toate minusculele Ditale
Lale Pale. Și așa-i că acum să aștept o scrisoare lungă, lungă
— de apt zete, după cum ai obiceiul să scrii penitențelor...

Saluturi familiei, iar Ție îți sărut mâinile cu mult drag!

Amint

